

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 12

15. Juni 1915

64. Aargang

Studeer de hellige Skrifter.

Af Eldste Hyrum M. Smith, Præsident over den europæiske Mission.

Sidste-Dages Hellige have lært at bede, at prise Gud i Sang og at overvære Gudstjeneste-Forsamlingerne saavel paa Sabbatsdagen som til andre Tider, og mange andre Pligter ere blevne paalagte os for vort timelige og aandelige Welsærds Skyld. Hvis vi ere gode, trofaste og pligtopsyldende Sidste-Dages Hellige, forglemme vi ikke at opsende vore Bønner til Herren, og vi vide af Erfaring, at han hører og bevarer dem. Vi elste Sang; thi vi vide, at „de Retfærdiges Sang er en Bon“ (Bagtens Bog 25 : 12), og vi gaa til vore Møder med ligeaa stor Billighed og Lyst, som Verdens Folk i Almindelighed gaa til Variété-Theatrene og selskabelige Fornøjelser. Men læse og studere vi ogsaa de hellige Skrifter (Bibelen, Mormons Bog, Bagtens Bog og „Den kostelige Perle“)? Maa det ikke befrygtes, at denne Pligt bliver meget forsømt, endog af de Sidste-Dages Hellige?

Da Jesus levede paa Jordens, sagde han til Jøerne, at Skrifterne vidnede om ham (Joh. Ev. 5 : 39), og Kirkens Medlemmer i Berea blive roste (Alp. Gj. 17 : 11) som mere ødle end de, der leve i Thessalonika, fordi de „daglig studere Skrifterne“ for at udfinde, om Paulus og Silas forkyndte Sandheden. Herren besalede ogsaa sine Ejendomme Joseph Smith og Oliver Cowdery at anvende deres Tid til at studere Skrifterne (Bagtens Bog 24 : 5, 25 : 7, 26 : 1) i Forbindelse med deres Kald: at prædike og forklare Guds Ord; og dette er tilvisse en Pligt, som paahviler alle Sidste-Dages Hellige og særlig Præstebømmet.

De hellige Skrifter bære Vidnesbyrd om Frelseren og Saliggjørelsens Plan. De berette om Guds Søns Komme i Kjødet; om hans Ejerning og Embede; om hans Lidelser og Død og om hans Opstandelse og Helliggjørelse. Det nye Testamente hellige Skrifter berette også om Frafaldet fra Kirken og Ødelæggelserne, der som Følge heraf skulle komme over Verden. De berette om Gjenoprettelsen af Kirken gjennem en „mægtig Engel“ med en „lille Bog“ aaben i sine Hænder. De berette om Vidnesbyrdet, der skulle gives ved Pest, Hungersnød, Krige og Naturomvæltninger, følgende Vidnesbyrdet af Guds Bidner i de sidste Dage, hvis disse bleve forkastede, og de meddele os om „Menneskens Søns“, Jesu Kristi Komme i sin Herlighed for at oprette sit Rige paa Jordens. De, som forsømme at studere Skrifterne, ere mere eller mindre ubidende om disse Ting. De ere ikke bekjendte med, at de leve i en Tid, hvor hørdeles betydningsfulde Begivenheder finde Sted.

Mange tænke, at det næsten er umuligt at forstå Skrifterne. Og der er nogen Sandhed i denne Tanke. Dette gjælder maaesse særlig det gamle Testamente, men dog ogsaa, om end i ringere Grad, det nye. Mormons Bog og „Den kostelige Perle“ ere i Almindelighed lettere at forstaa, og „Ærdommens og Bagtens Bog“ er ganske tydelig, naar den bliver studeret i Forbindelse med Kirkens Historie. Men sjøndt den, der studerer Skrifterne, finder Skrifsteder, som det er vanskeligt at forklare, er dog den største Del af Skrifstens Ord saa klar, at Ingen behøver at missforstaa den. Hvorvidt vi kunne forstaa den, afhænger af, i hvilken Land den læses.

De hellige Skrifter maa læses med en ydmyg Land og med Ønsket om virkelig at lære noget. De blive let missforstaaede, naar de læses af Saadanne, som have Sindet fyldt med Fordomme og selvslavede Ideer. De læse nemlig ikke for at lære noget, men for at finde Beviser for deres egne Ansuelers Rigtighed. De læse ikke som Værleringe, men som Mestre. Og paa den Maade sør det, at de Sandheder, der mest klart ere aabenbarede, netop blive missforstaaede, saaledes f. Ex., at Gud er vor Fader, og at vi ere skabte i hans Billede; at vi fremdeles trænge til Åabenbaringslyset lige saa meget i vor Tid som nogensinde i tidligere Tidsalder, naar Guds Kirke var oprettet paa denne Klode.

Da Kristus kom til Jordens, „skinnede Lyset i Mørket“, men Menneskene forstode det ikke, fordi deres Øjne vare blindede ved selvjorte Menneskelærdomme og Praktiseringen af overtroiske Ceremonier. En barnlig Lærvillighed, et lydig Hjerte og en hønlig Land ere nødvendige Forudsætninger for at saa den rette Forstaaelse af de hellige Skrifter. Grevi i Besiddelse af disse aandelige Egenskaber, forsvinde alle Vankeligheder.

Mange Regler ere fremsatte med Hensyn til, hvorledes vi skulle forstaa visse i Skriften fremsatte Talemaader. Vi ville henlede Opmærksomheden paa en, som forekommer os mest praktisk: Læs øste i de

hellige Skrifter og ved om Visdom til at forstaa dem. Læs en hel Bog eller et helt Afsnit igjennem, naar det er muligt for Eder, saa at I kunne faa et almindeligt Overblik over Sammenhaengen og Indholdet af dem. Læs dem atter og atter. Den, som gjør dette, vil efterhaanden komme til en Forstaelse af den Betydning, de forskjellige Skribenter tillægge visse Ord og Talemaader. Denne Regel er den bedste med Hensyn til Skriftfortolkning. Ved flittigt Studium og Sammenligning af de hellige Skrifters Indhold blive vi fortrolige med dem, og netop dette bliver os en uvurderlig hjælp, naar Spørgsmaalet er, hvorledes et eller andet Skrifsted skal forstaas. Kun ved alvorligt Studium kunne vi komme til en Forstaelse af de hellige Skrifter, ligesom vi kun ved Studium kunne komme til en Forstaelse af andre historiske Skrifters Indhold. Ved saaledes flittigt at studere de hellige Skrifter med Ønsket om at komme til en sand Forstaelse af dem ville de blive os til Vejledning ind i al Sandhed.

Profeternes Indhold er af speciel Vigtighed i vor Tidsalder, i hvilken Gud har udrakt sin mægtige Arm for at gjøre Forberedelser til sin Sons Regierung paa Jordens. Da Jesus forudsagde Jerusalems Fall, det jødiske Tempels Ødelæggelse og den gamle Tidsalders Ende, formanede han sine Disciple til at fly, naar de saa „Ødelæggelsens Bedersthængelighed“ — det romerske Banner — plantet „paa det hellige Sted“, for at de ikke tillige skulde falde ved Sværdet eller blive følge i Landshægtighed. Og det er sagt, at de adløde Aldvarslens og bleve frelste. Profeterne have talt ikke mindre klart angaaende Tiden, i hvilken vi leve, og vor Tids Forstyrrelser og Ødelæggelser. De have advaret den nulevende Slægt og formonet den til at fly til Sikkerhed ved at annamme Evangeliet og efterleve dets Forkristner.

Lad os studere de hellige Skrifter. De fleste af os kunne læse et Stykke hver Dag, og om Søndagene kunne vi læse og overveje Guds Ord i vore Hjem. Hvis vi gjøre dette, da ville de af os, som forkynde Evangeliet, være saa meget bedre forberedte til at prædike ved de offentlige Forsamlinger, og vi ville være saa meget mere visse paa at kunne forstaa og drage Fordel af det, vi høre. Thi det er et sandt Ord, at til den, som har noget, skal der blive givet mere. Det Menneske, som er vel kjendt med Guds Ord, drager mere Fordel af Bønnen, af Sangen og af at gaa til vore offentlige Forsamlinger end den, hvis Hjerne og Hjerte ere tomme eller kun fyldte af verdslige Tanker og Planer.

— Hvis Du er miskjendt der, hvor Du elsker højest, bevis da din Kjærlighed paa umiskjendelig Maade ved Udvælsen af en eller anden ødel Handling.

Et Fredens Budskab.

Præsident Joseph F. Smiths Aabningstale ved Konferencen den 4. April 1915.
(Efter „Bikuben“.)
(Sluttet.)

Vi ønske, at Zion skal voxe og blive stærk i det Gode. Vi ønske, at Zions Indbyggere skulle udvikles og voxe og blive vise og retsfærne. Vi ønske, at I skulle være i Besiddelse af Barmhjertighedens, Gavmildhedens og Overbørenhedens Aaland. Vi ønske, at I skulle være gavmilde mod de Fattige, hjælpsomme mod de Gamle og Svage og sørge for dem. Gud har inddrettet sin Kirke saaledes, at Enhver, som er Medlem af Kirken, kan blive hjulpet og taget Bare paa i Nødens Time. Bore Banskeligheder for Tiden bestaa i, at der er saa mange af Kirkens Medlemmer, som forsømme deres Pligter, saa mange, som have deres Navne i Kirkens Bøger, men som forsømme deres Pligt paa saa mange Maader, at vi ikke have Midler til at sørge saa godt for de Fattige, som vi kunde ønske. Vi gjøre det bedste, vi kunne, med de Midler, der staa til vor Raadighed.

(Præsident Smith oplæste nu en Rapport angaaende Tienden og dens Anvendelse.)

Disse Beløb, som jeg her har oplæst, repræsentere den samlede Tiende i hele Kirken i den ganske Verden i Aaret 1914. Naar Folk tale om, at Millioner og etter Millioner af Dollars indbetales til Kirken i Tiende, saa viser det sig ved nærmere Eftersyn at skrumppe ind til Doll. 1,887,920 for Aaret 1914, og det var et Gjennemsnitsaar.

Jeg vil tillade mig at sige her til dem, som ikke ere bekjendte med Kirkens Love, at Tienden er en frivillig Ydelse, det vil sige, Tiendedølen paalægger kun Folket en frivillig Pligt. Ingen Mands eller Kvindes Medlemsstab i Kirken kan fratas dem, fordi de ikke betale deres Tiende. Der er mange af os, som ikke adlyde alle Love, og det er en god Ting, at Herren ikke udøver streng Justits overfor mange af os.

Kirken har aldrig anbragt Penge i noget Foretagende uden med det Formaal at gavne Folket i saa høj Grad som muligt og at opfjælpe Industri, at bistaa Nybyggere i vor Stat og Nabostaterne ved at yde dem de nødvendige Midler til at faa begyndt paa rette Maade.

Hjælp til de Fattige.

Føruden det Beløb, der er udbetalt til de Fattige af Tiendefondet, Doll. 116,238, er der indsamlet og udbetalt af den kvindelige Hjælpe forening Doll. 74,290. Af Bisshopperne er af Fasteofret udbetalt til de Fattige Doll. 76,000, hvilke Summer udgjøre tilsammen Doll. 266,528, som altsaa repræsenterer den Understøttelse, de Fattige have modtaget fra Kirken i 1914.

Jeg kommer netop til at tænke paa, at vi tale til Eder paa Sabatens Dag, og nogle Mennesker ere maaske af den Mening, at det er lidt urigtigt af os at tale om timelige Ting, om Penge, Tiende og Indtægter og Udgifter paa en Sabbat; men Sabbaten blev indstiftet for Menneskenes Skyld, ikke Menneskene skabte for Sabbatens.

Gud indstiftede Sabbaten og bestemte den til at være en Hviledag, en Dag, hvorpaa vi kunne takke og priise den almægtige Gud, en Dag til Udsørelsen af gode Gjerninger.

Doll. 33,000 blevne indsamlede og sendte til Præsident Hyrum M. Smith til Uddeling blandt de Nødlidende i Europa. Denne Indsamling blev foretaget paa een Dag. Vi føle, at det er vor Pligt som Sidste-Dages Hellige først at have Omhsorg for vore egne Fattige og derefter at lade Hjælpen række til Andre, saa langt soni muligt. Den Mand, som ikke har Omhsorg for sine Husfolk, er, som Paulus siger, værre end en Vantro.

Vi have endnu nogle saa Tal, som jeg ønsker at læse. Vore Bøger viser, at 73 pct. af alle Sidste-Dages Helliges Familier, som bo i Zions Stave, ejer deres egne Hjem. Jeg er bedrøvet over, at dette Tal ikke er jaa stort, som det tidligere har været; men vi ere blevne talrigere, end vi vare den Gang, da 95 pct. af Kirkens Medlemmer ejede deres egne Hjem og ikke skyldte noget for dem.

Undgaa Gjæld!

Lad mig her fremhætte endnu en Paamindelse, eller fremhætte en Gang til min øste gjentagne Paamindelse til de Sidste-Dages Hellige. Mine Brødre, hørg for at undgaa at sætte det Hus i Pant, som giver Ly til Eders Hustruer og Børn. Gjør det ikke! Gjør det ikke! Bevar Eders Land frit for alle Hæstelser og Prioriteter, thi det er fra Eders Jord, I høste Eders Føde og skaffe Eder Livets Fødemidler. Hold Eders Ejendomme fri fra Gjæld.

Kom ud af Gjæld, saa hurtigt I kunne, og forbliv ude af Gjæld; thi det er paa denne Maade, at Herrens Løste til hans Kirke vil blive opfyldt, at de skulle blive de rigeste af alle Mennesker i Verden. I ville blive de rigeste af alle Folk; men ikke saa længe I pantsætte Eders Hjem og Eders Jord eller siiste Gjæld for mere, end I ere i Stand til at betale, og saaledes blive vanærende og saa Eders Navn vanæret, fordi I søger at række længere, end I kunne.

Fødselsprocenten i Kirken for 1914 er $39\frac{1}{2}$ pr. Tusinde.

Dødsprocenten er i samme Åar 8,3 pr. Tusinde.

Egteskabsprocenten er 17 pr. Tusinde.

I Løbet af Året blev der 14,717 Børn velsignede i Kirken.

Der var 1316 Eldster og 115 Kvinder udjendte som Missionærer.

Der er nu 739 organiserede Warden og 33 selvstændige Grene.

Der er 68 organiserede Stave og 21 Missioner. I Løbet af 1914 er der organiseret 21 nye Warder og to Stave, og i alle de nye Warder ere vi blevne anmodede om at være behjælpelige med at opføre **Forsamlingshuse.**

Stort Tempelarbejde.

Arbejdet i Templerne har været større end nogensinde. Der er i 1914 blevet udført 166,909 Daabshandlinger for de Døde i Templerne, saaledes at vi kunne sige, at vort Medlemsantal forøges meget, meget stærkere i Landeverdenen end her paa Jorden.

72,952 Begavelses-Ordinancer blevе udførte for Levende og Døde.

I det Hele er der udført 326,264 Ordinancer i de 4 Templer i det forløbne Åar, hvilket er betydeligt mere end Året i Forvejen.

Kredslærervirksomheden har man i Stave og Warder haft Opmærksomheden henvendt paa med det Resultat, at nogle Stave kunne rapportere, at 96 pct. af alle Familier i Staven ere blevne besøgte en Gang hver Maaned af Kredslærerne.

Vi ønske ikke ved denne Lejlighed at trætte Eder, mine Brødre og Søstre, med Statistik. Det er ikke vor Opgave at bestjæltige os videre med Kirkens præsiderende Bispedømmes Forretninger. Vor alt andet overragende Pligt er at forkynde Jesu Kristi Evangelium og at indpode Evangeliets Principper i Menneskenes Børns Hjerter og Sjæle. Dette er vor Opgave.

Gud velsigne Eder. Jeg er glad over at se Eder her. Hvorfor ere I her? Fordi I ere Medlemmer af Jesu Kristi Kirke. I ere her, fordi dette er den aarlige Konference af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige. I ere her, fordi I, Medlemmer og Præstedømmet, ere interesserede i Kirkens Belfærd, Fremgang og Udvikling haade timeligt og aandeligt.

Gud velsigne Eder, er min hømhyge Bon i Jesu Kristi Navn. Amen.

Aye Beviser for Mormons Boys guddommelige Trouerdighed.

Den svenske Opdagelsesrejrende Erland Nordenkjeld, som har gjort Udforskningen af Sydamerikas Indianerstammer til sit Specialstudium, udtalte sig efter sin Hjemkomst i Begyndelsen af Året til en Repræsentant for det norske Nyhedsblad „Aftenposten“ angaaende sine Undersøgelser og sagde blandt andet: „Jeg og de øvrige af Expeditionen rejste fra Argentina til Bolivia, som vi gennemfrydede fra Syd til Nord og fra Nord til Vest. Det var Grændetrakterne i Nordøst mod Brasilien og i Nordvest mod Peru, der særlig blevе undersøgte. Vi havde et ret godt Held med vore etnografiske og arkæologiske Undersøgelser. Vi trængte frem til helt uciviliserede Stammer, som stode paa Stenalderens Stand-

punkt. Samtidig funde vi ogsaa undersøge Ruinsteder efter uddøde, men højt civiliserede Stammer. Ruinbjerne vare byggede i store Terrasser. Der var et Palads med en Sal, 25 Meter bred og 78 Meter lang. Det var bygget af store Sandsten. Vi fandt to Fæstninger. Den største af dem var saa solid, at den meget vel kunde have udstaaet Beskydning af ældre Tiders Kanoner. Det er ikke godt at vide, mod hvilke Fjender den var bygget. Vi fandt ogsaa Grotter med Helleristninger. Blandt andre interessante Ting i Nordøst-Bolivia kan nævnes det meget gamle og veludviklede indianiske Kanalsystem, som forbandt to store Floder. De samme Folk byggede Veje og Forstandsninger mod Oversvømmelser. Desuden fandt vi meget vakre Sager i Keramik, forsynet med dekorativt Maleri. Og jeg forsikrer, at Malerierne vare udsørte med stor Kunstsands og have en høj Kunstmærdi. Foruden disse arkæologiske Fund anser jeg vores Samlinger af Legender for at være de interessanteste Resultater af Rejsen. Vi have samlet 60 forskellige Legender. Halvparten handler om Demoner; andre svare til bibelhistoriske Beretninger i første Mosebog. Der er Sagn om Regnbuen, Mælkevejen og om Menneskernes Skabelse."

"Har De ogsaa fundet Syndflodssagnet?" spurgte jeg. Hertil svarede Oldtidsforskeren: "Ikke denne Gang. Det har jeg tidligere fundet hos forskellige indianiske Stammer i Sydamerika, og det var meget pudfigt at høre vor Bibelhistorie gjengivet i disse indianiske Sagn."

Enhver, som studerer Oldtidsruinerne, der findes i Amerika, og de mange forskellige Oldtidsmærkværdigheder, som findes paa forskellige Steder i den udstrakte Verdensdel, vil komme til Resultater, der i mangt og meget bekræfte Sandheden af de Paastande, som ere fremsatte i Mormons Bog vedrørende Oldtidssolkeslagene, som have levet der; og vi Sidste-Dages Hellige tør trugt sige, at efterhaanden som nye Opdagelser gjøres, vil Mormons Bogs guddommelige Troværdighed mere og mere bekræftes.

Over 60,000 Kristne ere blevne massakrerede i de tyrkiske Besiddelser, siden dette Land sluttede sig til Tyskland og Østerrig i den nuværende europeiske Krig. Tusinder af Kvinder figes at være skjændede og Børn mishandledes. Muhamedanerne have, som bekjendt, fra gammel Tid af vist stor Fanatisme overfor de Kristne, og den udbrudte Krig foraarsagede, at de dyriske Videnskaber hos dem etter utslet kom til Udbrud. Men de gaa jo ikke stort værre frem, end de saakaldte kristne Nationer, der ere i Krig med hinanden, have gjort ved mange Lejligheder siden Krigens Udbrud. Djævlene le, mens Englene græde over den megen Blodsudgrydelse.

Den nye Grundlov fik Kongelig Stadfæstelse den 5. Juni.

Tirsdag den 15. Juni 1915.

Eft godt Budskab.

Den 14. Juni for 65 Aar siden landede Apostel Crastus Snow og hans Medbrødre, Aeldsterne John C. Forsgren og Geo P. Dykes, i København. (Aeldste Peter O. Hansen var ankommen nogle Uger i Forvejen.) Disse Brødre vare udsendte fra Zion i det fjerne Vest med det glade Budskab, at Herren havde talt fra det Høje, og at hellige Engle havde besøgt vor Jord. Med dette Budskab oprandt der som en ny Aera i Norden, idet Aarhundreders Mørke begyndte at vige for de evige Lysstraaler, som siden den Tid ere spredte overalt i de skandinaviske Lande. Fra Danmarks yndige skovklædte Strande og blomsterrige Sletter i Syd til „Underets Land“ i det høje Nord, „Midnatssolens Land“, hvor den rødgyldne Sol smiler Nat og Dag til de stolte, majestætiske Fjælde og naturskjonne Fjorde, blandt hvilke Skarer af Israels kongelige Sæd havde sætter Bo, har Budet lydt siden den Tid. Det var tilvisse en ny Aera; og med Rette kan det vel siges, at aldrig før i Tiden vare de nordlige Lande blevne betraadte af en bemyndiget Herrens Apostel. Den bestemte Tid var nu kommen, da Slægterne i Nordenland skulle saa Anledning til at annamme eller forkaue det fra Himmelens gjengivne Evangelium, som gjennem „de sidste Dages“ store Profet, Joseph Smith, blev tilbuddt Verden. Ligesom Døberen Johannes lod sin Stemme høre i Ørken og bebudede Mesterens første Komme, saaledes lød Røsten nu, der bebudede Hans andet og herlige Komme i Tidernes Hyldest Husholdning. Om den Gud, som Menneskene dyrkede uden at kende ham, forkynner denne Herrens Apostel. Han forkynnte, at „Abrahams, Isaacs og Jakobs Gud“ er et personligt Væsen, i hvis Billeder Mennesket er skabt og dannet. Røsten lød: „Tilbed Ham, som har gjort Himmelens og Jordens og Havets og Vandenes Kilder“. „Om-vender Eder, og hver af Eder lader sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse, og I skulle saa den Helligaands Gave“. Mange gave Agt paa Budet og adløde det, og de forøjette Tegn fulgte de Troende. Mægtige Tilkjendegivelser fandt Sted, idet de Syge blev helbredede; de Halte gif; de Blinde fik deres Syn, de Døve deres Hørelse; den Stummes Tunge kom til at tale; den profetiske Gave blev udgydt over de Hellige, som ved mange Lejligheder talte i Tungemaal og forkynede om Fremtidens Begivenheder. Og der viste sig et af Tidens store Tegn, et, som er enestaaende i sin Natur, idet Tusinder og atter Tusinder af de Fattige iblandt Menneskene forlod deres Barndoms Hjem, deres Fædres Grave og begav sig som et Folk med een og samme Tro til de

sidste Dages Zion i fjerne Vest for der at lære om Herrens Veje, at de maa vandre paa hans Stier.

I hint velsignede Land mellem Bjergene, under Stjernebannerets blinkende Stjerner, har Gud velsignet de Fattige af sit Folk med saavel himmelstle som jordiske Goder. „Den Lille er bleven til Tusinder og den Ringe til et stærkt Folk“. Herren har ladet dette ske. Det er alt-sammen forunderligt for vores Øjne, men det er Sandhed; thi vi have set det og bære Vidnesbyrd om det til baade Fattig og Rig. Medens Verdens store Drama nu udfoldes, og den største Del af det nægtige Europa er i blodig Krig uden Lige, og medens Menneskene øengstes i Fortvivelse over de Tings Forventelse, som skulle komme over Jorde-rige, er der et Folk i fjerne Vest, som bereder sig til Tusindaarets herlige Dag, da Fredssyren skal komme og regjere over den hele Jord som „Kongernes Konge og Herrernes Herre“. I hint Land mellem Bjergene fejres den 14. Juni hvert Aar af det skandinaviske Folk, som med stor Højtidelighed afholder Mindefest til Grindring om Evangeliets Indførelse i Norden og Apostlen Crastus Snows Komme til Danmarks smukke Hovedstad. Med Tak og Bris til Himmelens Gud forene vi som Sidste-Dages Hellige her i den skandinaviske Mission os med Guds Folk, der er samlet til Jubelfest i Utahs Hovedstad, og i vores respektive Mødesale synge vi Zions inspirerede Sange med det Haab, at naar Tiden er omme, skulle ogsaa vi en Gang betraede Zions Grund og stue det Land, hvor Guds Kirke er grundlagt, og hvor Apostlers og Profeters Røst høres paa ny. Som Sendebud i Kristi Sted i disse nordlige Lande forene vi os i et fastknyttet Broderbaand i inderlig Hilsen til Guds Folk i Bjergenes Dale. Vi føle, at vi kun ere ringe Mænd og Intet kunne udhøre, uden Gud er med os; men da Han har lovet at styrke de Svage, som stole paa Ham, ville vi i al Ydmighed søge at røgte det Kald, hvortil vi ere beskikkede af den Allerhøjestes Ejendom i Zions Land, og dertil bede vi Gud om Hjælp.

„End lyder Budet paa vor Jord,
I Øst og Vest, i Syd og Nord,
For hver en Mand og Kvinde.
Slut Jer om Zions Banner tæt,
Og kæmp for Sandhed, Dyd og Ret,
Saa skal vi Sejren vinde.“

Hans J. Christiansen.

— Den, der før øste „begynder et nyt Liv“, vil aldrig begynde noget.

Elsker Du Frihedens herlige Gave, søger da at holde Dig selv i Ave; Lev da et virksomt Liv med de Bedste; elst da din Gud og din Næste. —

Tale af Vældste Peter M. Lundgreen,
holdt ved Foraarstkonferencen i København den 25. April 1915.

Teg glæder mig meget ved at have haft Lejlighed til at besøge København og hilse paa mine Venner, og Søskende i Kirken ere altid mine dyrebareste Venner. Jeg lykønsker Søndagsskolens Lærere og Lærerinder, som ved Søndagsskoleprogrammets Udførelse i Formiddags bevisste, at de med stor Glid undervise Børnene og lære dem Evangeliets hellige Principer at kjende. Den yndige Sang og Musik, jeg har lyttet til, rører mine Hjertestrenge. Jeg fryder mig ved, at jeg har annammet Evangeliet og tilhører Kristi sande Kirke, som er organiseret paa Jorden med „Apostler, Profeter, Evangelister, Hyrder og Lærere“, fort sagt med et bemyndiget Præstedømme og med de forskellige kirkelige Organisationer, som findes i Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige De samme Evangeliegaver, som de Hellige fordum vare i Besiddelse af, ere de Sidste-Dages Hellige nu i Besiddelse af. Ester at Guds sande Præstedømme og Evangeliets Gaver have været borttagne fra Jorden i mange Aarhundreder, er det evige Evangelium gjengivet til Jorden, idet Kundstab'en om Evangeliet, og Evangeliets Nøgler, blev overgivne til Profeten Joseph Smith. I den gamle Vagts Tid aabenbarede Herren sig ved mange Lejligheder til Menneskene paa Jorden, til Adam, Abraham, Moses og mange andre Profeter. De falske Profeter og det falske Præstedømme, som fik Magt paa Jorden og oprettede en Apostatkirke efter Kristi og Apostlernes Dage, lærte, at Herren ikke mere aabenbarede sig til Menneskene og gav dem mundtlig Besked om sit Riges Unliggender, men at Himlen var tilslukket, idet vi havde modtaget Aabenbaringer nok til at vejslede os, og Menneskene, specielt Thelogerne, vare vise nok til at opbygge hans Kirke, uden at fortsat Aabenbaring fra ham var nødvendig. Men en saadan Lære er falsk. Profeten Amos lærer, at Herren ikke vil udføre nogetomhelst med Hensyn til sit Riges Sag paa Jorden uden at aabenbare sin Billie til sine Ejendomme.

Det er vidunderligt at bestue Herrens Værk. Hvad har den almægtige Gud udørt siden Evangeliets Gjengivelse til Jorden og Kirkens Gjenoprettelse? Efter Evangeliets Gjengivelse blev Kirken organiseret af Profeten Joseph Smith den 6. April 1830, og siden den Tid har Herren inspireret mange forstandige og kundstab'srige Mænd til at gjøre store og mærkværdige videnstab'elige Opdagelser, saa at Menneskene nu i Sandhed kunne blive velsignede, hvis de ville. Som Jesus forudsagde: „Dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk, og da skal Enden komme.“ Kristi sande Evangelium er gjengivet, og dersor ere vi Missionærer og I Hellige her i Dag. Af denne Grund have vi Missionærer forladt vores Hjem i Venstens Bjergdale og komme til Eder for at forkynde det sande Evangelium.

geliums Principer; og vi tage ikke Betaling af Eder for vor Forkyn-delse. Men vi ere frydefulde, fordi Herren har givet os Lejlighed til at bære vort Bidnesbyrd til Eder. Den store Majoritet af Menneske-slægten vil ikke annamme Evangeliet; men saaledes var det ogsaa i Noas Dage; og saaledes forudsagde Frelseren, at det vilde blive umid-delbart før hans anden Tilkommelse. Vi lære nojagtig de samme Vær-domme, som Frelseren og hans Apostler lærtte, da de vandrede paa Jordens, og de samme Principer saavel med Hensyn til Troen paa Gud, hans enbaarne Søn og den Helligaand, som med Hensyn til Omven-delse og Daab og Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave. Da Frelseren udsendte sine Apostoler forдум, sagde han, at Tegn skulde følge dem, som troede. I hans Navn skulde de uddrive Djævle, og Syge skulde blive helbredede ved deres Administration. Hvis vi ikke forkynde disse bibelske Principer, da prædike vi ikke Kristi sande Evangelium, og Apostelen Paulus siger, at dersom vi, eller en Engel fra Himmelnen, prædiker Eder Evangelium anderledes, han være en For-bandelse. Barnedaaben blev først almindelig praktiseret flere Hundrede Aar efter Kristi Tid. Konfirmationen blev indført i Danmark ved Resolution af Kong Christian den 6. 1736; men Herren har sagt, at hvilken Plante, han ikke har plantet, skal oprykkes og opbrændes. Menneskene dyrke ham forgjøves, idet de i Stedet for Kristi sande Evangelium praktisere Menneskebud. Gud og Kristus have besøgt Jordens fra de høje Himle, og ligesom de talte til Mænd paa Jordens i forrige Dage, saaledes talte baade Faderen og Sonnen til den unge, gudfrøgtige Joseph Smith. Evangeliet beroliger Sindet og bringer Glæde og Fryd til vores Hjertter.

Det er af stor Bigtighed, at vi benytte den kostbare Tid, Herren har givet os, til at sikre os vores Sjæles Frelse i hans Rige.

Jeg beder Herren velsigne de Hellige og alle Oprigtige i Jesu Navn. Amen.

Verdens største Søndags-skole. Det store Søndags-skolemøde i Tabernaklet forleden Søndag var i Sandhed en Inspiration. 1000 Børn fra Salt Lake Stav syldte Sangforets Sæder saavel som en Del af Galleriet. Dette store Børnekor, under B. Cecil Gates Ledelse, sang ned Liv og Takt flere Korsange i Aftenens Løb. 63 Stave og 10 Missioner vare repræsenterede, og den statistiske Rapport viste, at 195,416 Personer vare indstrevne i Søndags-skolerne, 8465 flere end sidste Aar.

Et interessant Program blev udført, bestaaende af Korlæsning, Sang, Musik og korte Taler om betimelige Emner. „Biluben“.

De kvindelige Hjælpeforeninger.

Disse Foreninger udfører som et Hele et meget prisværdigt Arbejde, og det tør haabes, at Interessen for den Kjærlighedsgjerning, som de udfører, maa tiltage blandt Søstrene overalt i den skandinaviske Mission. Hvis der dertil er Steder, hvor der findes et tilstrækkeligt Antal Søstre til at organisere en Forening, bør en saadan organiseres og sættes i Virksomhed.

Sidste Januar Maaned blev der af Kirkens første Præsidentstab i Zion foranstaltet en Indsamling i Benge, der var bestemt til at afhjælpe Nøden hos saadanne Søskende, som enten paa en direkte eller indirekte Maade lide under de trykende Forhold, som Krigen i Europa har forårsaget. Af disse Midler, som blevet sendte til Præsidenten i Liverpool, have vi modtaget en Part, af hvilken vi nu have tilsendt de forskellige Organisationer et lille Beløb til Hjælp for Indførsel af Materiale til Forarbejdelse af nyttige Beklædningsqjenstande til dem af Kirkens Medlemmer, som ere i Trang. Det er dertil ønskeligt, at der ved passende Lejligheder bliver afholdt Arbejdsmøder, hvor Søstrene kunne samles og iværksætte denne Gjerning, som uden Tvivl vil blive til stor Belsignelse for de Trængende. Kirkens Autoriteter have samtidig udstedt en almindelig Opsordring til alle Søstrene i Kirken om at indmelde sig i disse Foreninger, hvor de ikke alene ville kunne virke for at afhjælpe timelig Nød, men hvor tillige Opmuntring og Hjælp, som vil tjene til at forøge Interessen i aandelig Henseende, kan erholdes. Det er samtidig at haabe, at enhver Søster, som er indsat til at besøge sine Medsøstre i et eller andet Distrikt, vil gjøre Alt, hvad der staar i hendes Magt, for at Alle kunne blive besøgte og en nøjagtig Rapport blive givet om samme.

Vader os stedse have i Minde, at en „ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er denne, at besøge Faderløse og Enker i deres Trængsel, at bevare sig selv ubesmittet af Verden“. (Jakob 1: 27.)

Hans J. Christiansen,
Missionspræsident.

Konferencemaderne i Trondhjem.

Søndagsskole-Konferencen den 11. April begyndte kl. 11 Form. med Afsyngelse af Salmen: „Fader vor i Himlen“ og Nabningsbøn af Missionspræsident Hans J. Christiansen. Salmen: „O, min Fader, Du, som kjender“, blev afsungen. Et velvalgt Program, bestaaende af Klasselektier, Fremsigelsen af Digte og Afsyngelse af Sange, blev udført af Skolens Medlemmer og en Beretning angaaende Søndagsskolens Virksomhed afgivet af Skolens Bestyrer, Hans J. Karlsen. Missionspræsi-

denten talte til Slutning til Skolen og de Førsamlede. Han fremholdt, at de evangeliske Sandhedsfrø, som nedlagdes i Børnenes Hjerter i Søndagskolen, vilde, om Børnene efterlevede Evangelietz hellige Lærdomme, spire frem og udvikle sig frodigt hos dem og senere i Livet blive dem til stor aandelig Styrke, Trøst og Belsignelse. Ved at være i Trondhjem blev han mindet om afdøde Bisshop Anthon L. Stauchy, der i sin første Missionstid havde virket saa tappert i disse nordlige Egne. Han gav Børnene Missionens Valgsprog: „Friisk Mod, Søskende; fremad til Sejer! Enighed er Styrke.“ Salmen: „Belsign, o Gud, dit Folk“ blev assungen, og Bestyreren sluttede med Takføjelse.

Mødet Kl. 3 aabnedes med Afsyngelsen af Salmen: „Er Gud for os“, og Bøn af Br. Hans J. Karlsen. Derefter blev Salmen: „O, Du Zion i Vest“ assungen.

Eldste Jos. N. Busath talte over Emnet: Den Helligaand, dens Kraft og Virkning. Forklarede Nødvendigheden af at modtage den, da vi stedse trængte til dens Inspiration og Besledning. Sangen: „Fra Himlens høje Høvel“ blev assungen, hvorefter Missionspræsidenten talte. Han forklarede videre, hvad den Helligaands Gjerning er. Ved at vandre i Oprigtighed vilde de Hellige blive vejledte ind i al Sandhed. Fremsatte, hvorledes vi kunde skjelne mellem sande og falske Profeter. Sande Profeter vilde forkynde nøjagtig de samme Lærdomme, som Kristus og hans Apostler forkyndte. „Nærmore, Gud, til Dig“, blev assungen, og Br. John Bien sluttede med Takføjelse.

Mødet Kl. 8 begyndte med Afsyngelse af Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst“. Bøn af Jos. N. Busath. Salmen: „O hører I Slægter“, blev assungen. Konferencepræsident A. M. Andreassen talte over Emnet: Lydighed. Det var krævet, at Menneskene adlyde de borgerlige Love saavel som Naturens og Guds Love, om de ville forvente at blive balsignede af Herren og blive frelste i hans Hærlighedsrig. Sangen: „Hør i din Enbaarnes Navn“, blev assungen.

Missionspræsident Christiansen forklarede vor Tro paa Forudtilværelsen. Vi maa nødvendigvis have eksisteret som aandelige Bæsener, før vi bleve født til dette Jordeliv — lig Jesus „i Begyndelsen var hos Gud“, som Evangelisten Johannes siger. Glædens Hylde kan alene blive modtaget ved, at vi adlyde Guds Bud i sine Enkeltheder og derved fuldkommengjøre os selv, saa at vi til sidst ved den guddommelige Kraft, som bliver os skænket, kunne blive „fuldkomne, ligesom vor himmelske Fader er fuldkommen“. Herren vil give os Kraft til at bestaa vores Prøver, saa at vi kunne naa vort Maal og erholde det evige Livs Krone i Jesu Navn. Han nedbad Guds Belsignelse over Alle. „Kom dog alle, store, smaa“, blev assungen, og Br. Hans J. Karlsen sluttede med Takføjelse.

Mandag Aften mødtes paa Foranstaltning af Ungdomsforeningerne

de Hellige til en festlig Sammenkomst. Et godt Program blev udsørt og fine Førstskrifter serveret.

Tirsdag Aften blev et Medlemstmøde afholdt, hvor Kirkens Generalautoriteter og lokale Autoriteter blev foreslæede til Opholdelse. Eldste A. M. Andreassen blev gjenbestykket som Præsident over Trondhjems Konferencen, og Eldste Jos. N. Busath blev bestykket som hans Medhjælper. Præsident Andreassen oplæste den statistiske Rapport over Konferencen for det sidste Halvaar. Den kvindelige Hjælpeforening og Ungdomsforeningernes Præsidentskaber afgave Rapport, og Eldste Busath gav speciel Beretning om sin Virksomhed.

Missionspræsident Christiansen opmuntrede Kirkens Medlemmer til at oplyste deres religiøse Bligter. Han forklarede flere evangeliske Principer, bad de Hellige erindre Missionens Valgsprog og nedbad sluttelig Herrens Belsignelse over Alle.

Konferencen sluttedes derpaa med Ussyngelse af Salmen: „O Fader, lad mit hjerte faa“ og Bon af Br. Hans J. Karlsen.

Flere Fremmede overværede Konferencemøderne.

A. M. Andreassen,
Konferencepræsident.

Om Debatter.

Af Præsident Anthon H. Lund.

Da jeg lyttede til Missionspræsidenternes Rapporter, blev jeg særlig tilfreds med een Sag. Nogle af dem sagde newlig, at Missionærerne undlode at twistes og strides om Evangeliets Principer og theologiske Dogmer. Jeg anser dette for at være visdomfuldt og rigtigt. Der findes Flere, som tænke, at vi ere bange for at møde Underledestænkende i aaben Debat; men dette er ikke Tilsældet. Det er meget sværere for vore unge Brødre at afholde sig fra at debatttere, end det er for dem at blive indvirkede i Debat. De vide, at de have Sandheden, og de ere ikke bange for at møde hvem som helst og forsvarer Grundprinciperne og de almindelige Principer i Evangeliet, som vi tro paa og vide ere Saliggjørelsens Principer. Men vi have blot eet Formaal i Sigte, idet vi gaa ud blandt Nationerne for at forkynde det ved Abenbaring fra det Høje gjengivne Evangeliums Lærdommme, og det er at følge Mestersens Instructioner: at belære Menneskene og ikke strides med dem om Principer og Lærepunkter, som Debatter let føre til.

Vi ere ikke udsendte som Missionærer for at vinde Berømmelse som Debattører, men vi gaa ud for i al Beskedenhed at belære Menneskene angaaende Evangeliets Principer, som vi have modtaget, og som vi vide ere sande. Hvis Menneskene ikke ville tro de Lærdommme, vi for-

lynde dem, saa bliver det deres egen Sag og ikke vor. Naar vore Missionærer paavise Sandheden og Vigtigheden af Evangeliets Lærdomme, saa er det Menneskenes Privilegium at sige, om de ville antage samme eller ikke. Alt, hvad der kræves af Aeldsterne, er, at de gjøre deres Pligt og overlade Resultatet til Herren. De, som forsøge at twistes med vore Aeldster og første øster Aeren af at overvinde dem i Argumentering, ønske ikke at blive underviste, men ønske kun at strides; men Paulus formaner os til at undvige Twistigheder om Lærepunkter. Han sagde: „Men er der Nogen, som har Lust til at trættes herom, da have vi ikke saadan Skif, og Guds Menigheder ejheller“ (1. Korinthier 11, 16.) Dersor sige vi, at det ikke er vor Skif at strides med Nogen om Frelsesplanens Principer, men i al Ydmighed forkynde dem for Menneskene.

Et Kæmpemåde af Søndagsskolefolk.

Bed Søndagsskolekonferencen, som afholdtes i Salt Lake City om Aftenen den 4. April i Forbindelse med Kirkens Generalkonference, var der paa det nærmeste 11,000 Søndagsstølefolk tilstede. Et af Programnumrene var en Sang, fungen af 1000 Børn. Totalantallet af Bestyrerlesesmedlemmer, Lærere og Lærerinder samt Børn i Kirkens Søndags-skoler hjemme og i de forskellige Missionsdistrikter i Verden er paa det nærmeste 200,000; deraf ere 24,789 Instruktører med et omtrent lige Antal af mandlige og kvindelige. Den Sæd, som af denne Hær af Lærere og Lærerinder i Søndagskolerne bliver saaet i Børnenes Hjertet, vil i de fleste Tilfælde vore op og bære Frugter, hvis livgivende Kraft vil blive følt ikke alene blandt Kirkens Folk, men ogsaa ud i den ganske Verden, som ved de af Kirken udsendte Missionærers Virksomhed om-sider vil blive reformeret og blive mere i Harmoni med Guds hellige Billie, hvilket med andre Ord vil sige Kjærlighedens, Hellighedens, Ret-særdighedens og Udviklingens fundamentale Livsprincipper.

Dådsfald.

Aeldste M. P. Andersen, som boede i Miller Ward, Salt Lake City, døde den 3. Maj paa et derværende Hospital. Han blev født i Danmark den 19. November 1861. Han emigrerede til Utah i 1888. For 5 Aar siden var han her tilbage paa en Mission. Han efterlader sig Hustru, en Datter og tre Sønner. Begravelsen fandt Sted fra Miller Ward. Forsamlingshus under stor Deltagelse af Familiens udstrakte Vennekreds.

Eldste Gustav Larsson Rosengreen døde pludselig i sit Hjem i Sandy, Utah, den 10. Maj, 68 Åar gammel. Han havde i nogen Tid lidt af et Maveonconde. Han var født i Hyby, Sverige, den 11. Feb. 1847 og blev døbt i 1862. Han virkede som Missionær i Skæne Konference fra 1867 til 1873 og emigrede til Utah i 1873. Ti Åar senere kom han tilbage paa en to Års Mission til Sverige. Han blev gift med nuværende Missionspræsident Hans J. Christiansens ældste Søster, Anna Sophia, i 1873. Deres Egteskab var velsignet med 10 Børn. Broder Rosengreen deltog stedse med Flid i det kirkelige Arbejde i sit Hjemsgen.

Elsker Du Dyden, da vig fra dens Fjende,
Lasten vil Alle til Helvede sende.

Elsker Du Wisdom, da tænk, før Du taler,
Dg lev, som Vorherre i himlen besaler.

Elsker Du Sandhedens gyldne Skatte,
Livets Mysterier skal Du satte. —

Niels J. Green.

Missionærernes Rapport for Maj 1915.

Konferencepræsident	Konference	Missionærer	Gjort omfattet	Bøger omfattet	Grenmede Hjem befugte	Gangeltre Gantatet	Moder afholdte	Døbte	Udværende	Børn befsigende
Peter M. Lundgreen	Aalborg	3								
"	Aarhus	2		14	80	40	27	4		
Hans J. Christiansen	København	2	186		92	5	47	1		
Adolph M. Nielsen	Bergen	2	230	29	46	46	56	1		
James J. Petersen	Kristiania	3	120	100		14	84	6		3
Alma M. Andreassen	Trondhjem	2		3	11	10	20	1		
Totalsum for Missionen		14	536	146	229	115	234	13		3

Jud hold:

Studeer de hellige Skrifter	177	Tale af Eldste Peter M. Lundgreen	186
Tankeprog	179, 185, 192	Berdens største Søndagsstole	187
Et Fredens Budskab	180	De kæindelige Hjælpeforeninger	188
Nye Beviser for Mormons Bogs guddommelige Troværdighed	182	Konferencemoderne i Trondhjem	188
Over 60,000 Mennesker næsjafrerede	183	Om Debatter	190
Hedaktionelt:		Et Kæmpemøde af Søndagsstolefolk	191
Et godt Budskab	184	Dødsjald	191
		Missionærernes Rapport	192